

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU
OSIJEK

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U OSIJEKU

Primljeno:	17-05-2011	13/15
Broj:	KT-222/92.	pešce

Kv-96/11-3.
(K-61/93)-143

R J E Š E N J E

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od suca Ante Rašića, kao predsjednika vijeća, te Ružice Šamote i Damira Krahuleca, kao članova vijeća, uz sudjelovanje sudskog savjetnika Andreje Škugor, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv os. Jovana Rebrače i dr., zbog kaznenog djela iz čl. 119. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske (dalje: OKZRH), odlučujući o zahtjevu Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku za obnovu kaznenog postupka br. KT-222/92 od 13. veljače 2009.g., protiv os. Save Grnovića, u sjednici vijeća održanoj dana 21. travnja 2011. godine,

r i j e š i o j e

Prihvaća se zahtjev državnog odvjetnika, dopušta se obnova kaznenog postupka završenog pravomoćnom presudom Županijskog suda u Osijeku br. K-61/93. od 26. listopada 1995.g., potvrđenom presudom Vrhovnog suda RH u Zagrebu br. Ikž-92/1996. od 18. srpnja 1997.g., protiv os. Save Grnovića, te se u tom dijelu stvar vraća u postupak optuživanja.

Obrazloženje

Pravomoćnom presudom Županijskog suda u Osijeku br. K-61/93. od 26. listopada 1995.g., potvrđenom presudom Vrhovnog suda RH u Zagrebu br. Ikž-92/1996. od 18. srpnja 1997.g., osuđen je u odsutnosti, između ostalih i os. Savo Grnović, zbog kaznenog djela

protiv čovječnosti i međunarodnog prava-genocida iz čl. 119. OKZRH na kaznu zatvora u trajanju od 10.

Dana 13. veljače 2009.g. Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku podnijelo je zahtjev za obnovu postupka završenog nakon suđenja u odsutnosti pravomoćnom presudom Županijskog suda u Osijeku br. K-61/93. od 26. listopada 1995.g., u odnosu na osuđenike Savu Šarčevića, os. Dušana Rebrača, os. Dragana Čugalja, os. Dušana Vidovića i os. Savu Grnovića, temeljem čl. 501. st. 1. t. 3. Zakona o kaznenom postupku („NN“ br. 152/08, dalje ZKP), te je rješenjem Županijskog suda u Osijeku br. Kv-109/09-7 (K-61/93) od 2. lipnja 2009.g. djelomično je prihvaćen zahtjev državnog odvjetnika i dopuštena je obnova kaznenog postupka završenog pravomoćnom presudom Županijskog suda u Osijeku br. K-61/93. od 26. listopada 1995.g., potvrđenom presudom Vrhovnog suda RH u Zagrebu br. Ikž-92/1996. od 18. srpnja 1997.g. protiv os. Save Šarčevića, os. Dušana Rebrača, os. Dragana Čugalja i os. Dušana Vidovića.

Predsjednik vijeća je preko suca istrage, sukladno odredbi čl. 506. st. ZKP, proveo izvide činjenica i pribavio nove dokaze, na koje se državni odvjetnik poziva u zahtjevu, te spis predmeta, sukladno odredbi čl. 506. st. 3 ZKP, poslan na mišljenje Županijskom državnom odvjetništvu u Osijeku.

Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku u podnesenom mišljenju od 25. svibnja 2009.g. navodi da iz izvida i pribavljenih novih dokaza proizlazi da osuđenici Savo Šarčević, Dušan Rebrača, Dragan Čugalj, os. Dušan Vidović i os. Savo Grnović, nisu bile osobe u strukturama koje su donosile odluke ili koje su odlučivale u okviru tzv. Teritorijalne obrane Tenja, za vrijeme ratnih zbivanja tijekom 1991-1992.g., odnosno da nisu počinili kazneno djelo genocida iz čl. 119. OKZRH, za koje su osuđeni.

Zahtjev državnog odvjetnika je osnovan.

Osuđenici su u provedenom postupku proglašeni krivim i osuđeni u odsutnosti na osnovi iskaza svjedoka Ivica Valentića, Josipa Piplice i Mirka Kreše koji su iskazali da su svi okrivljenici u ovom kaznenom postupku, pa tako i os. Savo Grnović donosili odluke o protjerivanju, pa da su i oni odgovorni za protjerivanje mještana Tenje dana 20. travnja 1992.g.

Provedenim izvidima, uvidom u pribavljene nove dokaze, odnosno iskaze svjedoka Katice Vuković, Ivica Valentića, Mirka Kreše, Jovice Zeca, Siniše Novakovića, Mustafe Drinjka i Bogdana Ugrice, uvidom u kazneni spis broj K-61/93, te analizirajući nove dokaze s prijašnjim dokazima ovaj sud nalazi da je zahtjev državnog odvjetnika za obnovu postupka osnovan.

Iz iskaza svjedokinje Katice Vuković proizlazi da je i nakon okupacije Tenje ostala tamo živjeti, ali da nema neposrednih saznanja o ustroju okupacijske vlasti u Tenji i osobama koje su takvu vlast obnašale. Jedino je od brata Save Bačića čula da je zapovjednik tzv. štaba TO u Tenji bio Jovan Rebrača, te da je jedan od zapovjednika bio i Božo Vidaković, a nema saznanja o tome da bi Savo Šarčević, Dušan Rebrača, Dragan Čugalj, Savo Grnović i Dušan Vidović bili članovi tzv. štaba TO u Tenji i da bi izdavali nekakve zapovjedi.

Iz iskaza svjedoka Ivica Valentića i Mirka Kreše proizlazi da su dana 20. travnja 1992.g., protjerani iz Tenje, te da im je poznato da je zapovjednik tzv. Štaba TO u Tenji bio

Slijedom navedenog, a temeljem čl. 507. ZKP, valjalo je prihvatiti zahtjev državnog odvjetnika i dopustiti obnovu kaznenog postupka protiv os. Save Grnovića i u tom dijelu stvar, temeljem čl. 507. st. 3. ZKP, vratiti u postupak optuživanja

U Osijeku, 21. travnja 2011. godine.

ZAPISNIČAR

ANDREJA ŠKUGOR, v.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

ANTO RAŠIĆ, v.r.

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ovog rješenja stranke imaju pravo žalbe u roku od 3 dana računajući od dana primitka ovog rješenja. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka ovom sudu, a o njoj odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

Za točnost otpisavka – ovlaštenu službenik

Mirjana Delalić

os. Jovan Rebrača, dok nemaju neposrednih saznanja da li su ostali osuđenici bili članovi tog štaba.

Iz iskaza svjedoka Jovice Zeca proizlazi da je u Tenje preselio u lipnju 1992.g., te da je u to vrijeme u Tenji bio ustrojen tzv. Štab TO, na čijem čelu je bio Jovan Rebrača, te da je njegov punac Božo Vidaković bio jedan od zapovjednika čete u tom Štabu. Za Savu Šarčevića Dušana Rebraču, Dragana Čugalja, Savu Grnovića i Dušana Vidovića, nema saznanja jesu li imali zapovjednu funkciju u sklopu tzv. Štaba TO.

Iz iskaza svjedoka Siniše Novakovića, proizlazi da je u sklopu Štaba To Tenje bilo nekoliko četa, te da mu je poznato da je Savo Šarčević bio zapovjednik jedne od četa. Imao je saznanja da je os. Dušan Rebrača bio na položajima minobacačke postrojbe, ali da nije bio zapovjednik, a da su os. Dragan Čugalj i os. Savo os. Savo Grnović bili u Štabu TO, ali ne da su imali i zapovjednu funkciju u Štabu TO, dok os. Dušana Vidovića poznaje samo iz viđenja i ne zna je li imao neku od zapovjednih funkcija u Štabu TO.

Iz iskaza svjedoka Bogdana Ugrice proizlazi da je početkom rata 1991.g. bio angažiran kao vezista pri tzv. Stanici milicije u Tenji, te da mu je poznato da je na čelu tzv. Štaba TO u Tenji bio os. Jovan Rebrača, dok nema saznanja da bi ostali osuđenici bili članovi tog štaba niti da bi imali neku od zapovjednih funkcija.

Svjedok Mustafa Drinjak iskazao je da je tijekom rata živio u Tenji, u kojem mjestu je 1991.g. osnovan tzv. Štab TO, na čijem čelu je bio os. Jovan Rebrača, te da je os. Savo Granić bio u užem krugu osnivača tog Štaba i prema saznanjima isti je imao značajniju zapovjednu funkciju pri tom Štabu, dok nema saznanja da bi ostali osuđenici bili članovi Štaba, odnosno da bi imali neku od zapovjednih funkcija.

Naime, dok samo svjedok Mustafa Drinjak ispitan tijekom izvida, tvrdi da je os. Savo Grnović imao značajnu zapovjednu funkciju pri Štabu TO, iz ostalih podnesenih novih dokaza, odnosno iz iskaza svjedoka Katice Vuković, Ivica Valentića, Mirka Kreše, Jovice Zeca, Siniše Novakovića i Bogdana Ugrice, ne bi proizlazilo da bi osuđenik Savo Grnović bio osoba koja bi kao zapovjednik sudjelovala u donošenju odluke o iseljenju stanovnika mjesta Tenja nesrpskog porijekla ili da je sudjelovali kao počinitelj u uhićenjima i likvidacijama dvadesetak stanovnika Tenje, a što se osuđeniku izrekom pravomoćne presude stavlja na teret.

Kada se novi dokazi, odnosno iskazi navedenih svjedoka, dovedu u svezu s prijašnjim provedenim dokazima, i iskazima svjedoka na kojima se temelji presuda, po mišljenju ovoga suda, nedvojbeno se radi o novim činjenicama i dokazima koji bi, u smislu čl. 501. st.1. t. 3. ZKP, mogli biti prikladni da prouzroče oslobođenje osuđenika Savu Grnovića od optužbe. Naime, iz iskaza navedenih svjedoka proizlazi da je u Štabu TO zapovjednu funkciju imao os. Jovan Rebrača, dok ispitan svjedoci o eventualnoj umiješanosti os. Save Grnovića u počinjenju kaznenog djela imaju saznanja po čuvenju ili za osuđenika uopće nemaju saznanja o tome da bi bio sudionik u odlučivanju o protjeravanju i zlostavljanju i neposrednom ubijanju mještana Tenje tijekom 1991.g. i 1992.g.

Prema tome, kako je samo svjedok Mustafa Drinjak, iskazao da bi os. Savo Grnović imao zapovjednu funkciju u Štabu TO, dok ostali svjedoci nemaju takvih saznanja, ne može se sa sigurnošću zaključiti da bi os. Savo Grnović bio osoba koja bi kao zapovjednik sudjelovala u donošenju odluke o protjerivanju stanovnika nesrpske nacionalnosti mjesta Tenje, odnosno da je njegovim odlukama došlo do zatvaranja i ubijanja stanovnika Tenje.